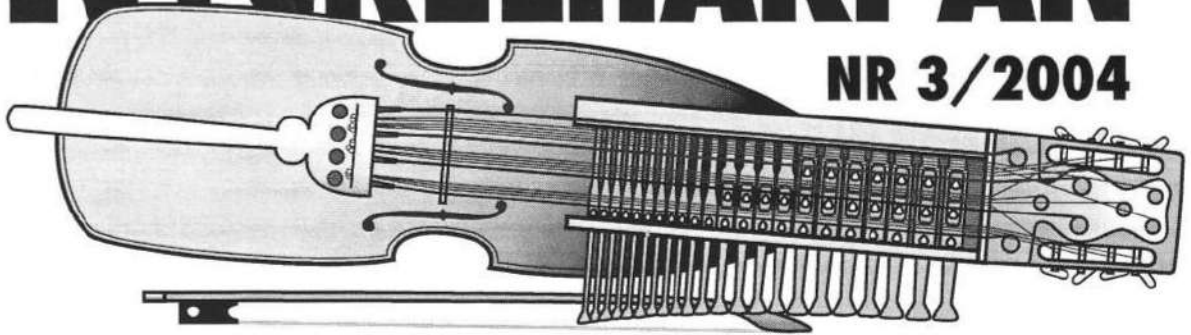

NYCKELHARPAN

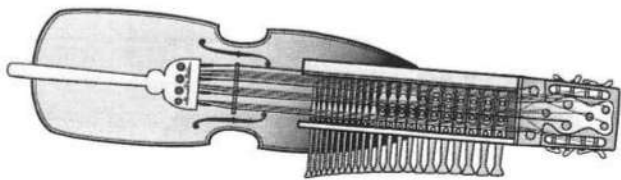
NR 3/2004

FÖRENINGEN NYCKELHARPANS MEDLEMSTIDNING

FÄRSK MEDLEMSMARIKEL
TVÅ LÅTAR FRÅN HÖSTENS TRÄFFAR
NYA CD-SKIVOR MED NYCKELHARPMUSIK
M.M.

NYCKELHARPAN NR 3/04

Årgång 18.

Medlemstidning för Föreningen Nyckelharpan.

Utkommer normalt med 4 nr per år. ISSN 1401-2936

Adress: Föreningen Nyckelharpan, c/o Möllerman
Riddarstigen 17A, 183 30 Täby.

Ansvarig utgivare: Sture Möllerman.

Redaktion detta nr: Sture & Marianne Möllerman.

Artiklar och bilder ur Nyckelharpan får ej kopieras för publicering utan medgivande från redaktionen.

Material till nästa nummer skall vara på redaktionen senast 10 januari.

MEDLEMSKAP

I Föreningen Nyckelharpan kan du välja antingen fullt eller begränsat medlemskap.

Fullt årligt medlemskap erhålles mot inbetalning av 150 kr på föreningens postgirokonto nr 491 82 94-2.

Väljer du lägre medlemsavgift, 100 kr, erhåller du tidningen Nyckelharpan men avstår från all övrig information och aktivitet.

FÖRENINGEN NYCKELHARPANS STYRELSE

	Telefon
Ordförande Sture Möllerman	08-768 13 66
Kassör Kjell Wigforss	08-758 17 55
Sekreterare Margareta Malmberg	08-758 96 22
Ledamot Monica Hedelius	08-754 24 57
Ledamot Martin Lindén	08-648 59 48
Suppleant Bo Nilsson	08-716 96 96
Suppleant Bertil Svensk	08-556 512 62

Adressändringar skickas till
Kjell Wigforss Lyckostigen 4, 183 56 Täby

Föreningen Nyckelharpan org. nr 802011-4289
www.nyckelharpan.org

OMSLAGSBILDEN

Några av spelmännen vid höstens första träff på Hartwickska huset, då vi lärde oss nya och repeterade gamla låtar. Läs mer på sid 8-9.

Foto Sture Möllerman

INNEHÅLL

i detta nummer

Tips på utbildningsmaterial	sid. 3
"Gammel-Strida" Andersdotter	sid. 4
In Praise and Awe of Age and Experience	sid. 4-5
Medlemsförteckning	sid. 6-7
Nygamla låtar på våra månadsträffar	sid. 8-9
Matsupen, schottis	sid. 8
Håll dig väl..., hambo/polska	sid. 9
Nya CD-skivor med nyckelharpklang	sid. 10-11
Lördagskursen i Sollentuna	sid. 12

Helgkurs i Tobo 12-13 mars

Passa på att redan nu boka in helgen den 12-13 mars 2005. Då har vi planerat att hålla en kurs i vidareutveckling av nyckelharpspel. Platsen blir som vanligt Eric Sahlström Institutet i Tobo.

Mer information kommer i början av februari genom vår medlemstidning. Anmäning sker därefter.

S-E Johanssons

nyckelharpkonsert

med Järfälla Symfoniorkester och Marcus Svensson.

Dirigent—Jonas Dominique, som också komponerat ett verk för symfoniorkester, nyckelharpsolist och spelmän.

Allt detta framförs 9 april 2005.

Mer information i nästa nr av Tidningen Nyckelharpan.

BIRGER GUSTAFSSON DIGITAL AB

är Föreningen Nyckelharpan sponsor i form av mycket generösa villkor vid tryckning av vår medlemstidning. Vi tackar alla hos Birger Gustafsson Digital AB som på detta sätt stöder vår verksamhet.

Du kanske undrar varför nr 3 av Tidningen Nyckelharpan inte har kommit i brevlådan förrän nu. Den bore ju ha varit ute för länge sedan. Det beror på att stömmen av material sinat och i början av denna höst var det i det närmaste stiltje på insändarfronten.

I stället sände vi ut två extra små påminnelser om våra aktiviteter, vilket har lockat en del av oss till givande samspel på Hartwickska Huset och till en kortkurs i Sollentuna.

Men nu får du ett innehållsrikt "dubbelnummer" fullmatat med intressanta artiklar. Dessutom två låtar nedtecknade från våra träffar och några skivtips för dig som ännu inte är klar med julklapparna.

Om vi inte syns på julfesten den 16 december vill jag redan nu önska en riktigt God Jul, en god avslutning på detta året och ett Gott Nytt År.

Sture Möllerman, ordf.

Välkomna till årets julfest!

Torsdagen den 16 dec kl 19.00 träffas vi i Gästabudsalen på Hartwickska Huset,
S:t Paulsgatan 39B i Stockholm.

Som vanligt bjuds då alla medlemmar i Föreningen Nyckelharpan på lite julgodis mellan harplåtarna. Vi får också lyssna till två speciellt inbjudna harpspelmän som även kommer att delta i vårt allspel.

VÄLKOMNA!

Utbildningsmaterial som står sig genom åren

Leif Alpsjös "Spela Nyckelharpa" som gavs ut redan 1976 har varit starten för många av dagens nyckelharpspelmän. Fortfarande säljs detta, framför allt häfte nr 3, som innehåller en rätt komplett harmonilära. Allt är skrivet med den förutsättningen att man inte har några förkunskaper. Dock är det en fördel om man kan noter, men inte nödvändigt.

Häftet innehåller även artiklar om folkmusikens rytm,

stråkföring, att leda en spelgrupp, andrastämmor och samspel. Dessutom finns det fyra visor och femton låtar. Till häftet kan man även köpa kassetband eller CD.

Information/beställning: tel och fax 018-37 23 00
alpsjo@algonet.se <http://nyckelharpa.com>

Vär flerfaldige världsmästare Peter "Puma" Hedlunds nyckelharpskola på DVD är ett senare tillskott, som även den kan rekommenderas varmt för alla som på egen hand vill lära sig spela eller vidareutveckla sitt spel. Utbildningen består av 3 separata DVD skivor. Den gröna nr 1, röda nr 2 och svarta nr 3. Serien är framtagen i samarbete med Rita Leydon.

Mer informatin på internet www.peterhedlund.com eller telefon 0278-440 40.

"Liten hjälp för dig som vill kompa på nyckelharpa" är en liten enkel skrift som visar hur du på nyckelharpa kan ta samtliga tonarters grundackord.

Sture Möllerman har producerat skriften.

Tel 08-768 13 66, e-post mollerman@telia.com

Midvinterstämman i Järfälla

infaller 15 januari 2005 och inleds med allspel kl 13.
Låtar: Midvintersmarschen, Masbovalsen, Äppelbo gånglåt, Furuboms polska och Barkarby brudmarsch.

Scenprogram till kl 20 med mycket nyckelharpa från Hasse Gille till Fatang! och mycket dans på scen.

Dansinstruktion med Hörkens Bygdedansare 17-18.

Dans efter kl 18 på två plan.

Under eftermiddagen Låtverkstäder i Pelaren: Fiol – Patrik Andersson, Nyckelharpa – Peter Hedlund, Dragspel – Lars Åke och Karl Arne Gustafsson, Visor – Eva Tjörnebo.

Mat- och kaffeservering.

Varmt välkomna!

Upplysningar Barbro Tällman, tel 0730-586 108

"Gammel-Strida" Marja Andersdotter

(1793-1876)

Kvinnliga spelmän har säkerligen alltid funnits, om än mer obemärkt än sina manliga kolleger. En i Björklinge s:n har gått till hävderna som Gammel-Strida, men vem var hon?

Anders Gustaf Pettersson (1874-1960) i Hellande berättade om sin nyckelharpa: "Ja har fått'na (18 år gammal 1892) efter morfar (Jan Jansson, f. 1813), för han skulle ju hålla på å spela harpa, så han hade fått'en efter en gammal gumma som dom kalla för Gammel-Strida som va boendes i Möboda, ett torp under Sätuna. Den gumman har kunnat spela harpa." Sonen Oscar Pettersson (f. 1895) tillfogade att harpan har "äpts av en soldat Närling, som i sin tur fått den av en gammal soldatänka 'Gammel-Strida". Följande personer med släkter är de som kan plockas fram ur kyrkböckerna för en närmare analys.

Johan Närling, (1831-1900) född Strid med föräldrarstatdrängen på Bräcksta ägor i Tensta s:n: Jan Strid, (1992-1850) och hustru Carin Magnidotter (1794-1856).

Johan flyttar 1849 hemifrån och blir efter några drängtjänster 1854 antagen som soldat nr 137 Johan Grip i Sävasta, Viksta s:n; "hette förut Strid". År 1862 får han avsked och flyttar till Såpebo på Närlinge ägor, Björklinge, för att gifta sig med soldatdottern Anna Eklund (1834-1900) och ånyo bli soldat, nu som 119 Närling.

I grannskapet fanns i Glädjen, även det ett torp under Närlinge, extra corporalen nr 97 Erik Strid (1797-1869),

"Mor Olsson" på torpet Sägstugan under Närlinge ägor visar tidens levnadsförhållande för en ensam åldring.

sockenskräddarson född Björklund. Hans 1:a hustru avled 1827. Hans 2:a: Marja Andersdotter (1793-1876) från Sisselboda, Viksta s:n, logiskt tänkbart kallad Gammel-Strida, noteras på slutet av sitt liv som "svärmodig". Vid makens bortgång ärver hon dels hans harpa och dels skrivs att hon ska sitta kvar i orubbat bo till sin död varefter hans båda barn i första äktenskapet skulle få ut sin arvslott. Hennes egen son uppnådde aldrig vuxen ålder.

Torpet Glädjen, Såpebo och inledningsvis nämnda Möboda är närmsta grannar. Man kan tänka sig att Johan Närling vid något tillfälle, kanske först när Gammel-Strida gick bort, fick ta över harpan efter sin avlidne granne Erik Strid och att han gav den vidare till harpspelande bonden Jan Jansson i Hellande – som kanske kunde göra den bättre rättvisa.

Mer går inte att få fram så lång tid efteråt, men detta är ändå ett i raden av exempel på att även kvinnor spelat.

Per Ulf Allmo

In Praise and Awe of Age and Experience

av Rita Leydon

översättning av Peter Puma Hedlund

För några år sedan fick jag idén att jag på film ville fånga dom få äldre nyckelharpsmästare som finns kvar bland oss. Jag har varit med tillräckligt länge för att veta att dom äldre mästarna har namn som t.ex. Nisse Nordström, Hasse Gille och Sture Sahlström. Dessa spelmän är rena gulderna inom

svensk traditionell folkmusik, deras rötter ligger djupt och de kan liknas vid perfekt lagrat vin. Gamla kryddor har alltid fascinerat mig, så det är helt naturligt att jag känner mig dragen till dom äldre utövarna av nyckelharpan's fagreste krusiduller. Jag såg framför mig och vågade drömma om att

dokumentera privata spelstunder mellan äldre mästare och yngre kanoner. Min motivering var inte helt oegennyttig, jag själv ville ha sådana filmer. Jag ville kunna studera och svepa in mig i sånt härligt, ärligt och djupt källmaterial.

Bilden i huvudet omfattade en pågående serie porträttfilmer. Varför höll ingen på med detta redan? Vad höll det där svenska kulturrådet på med? Jag ser kulturrådets namn på nästan varenda cd skiva och musikproduktion som kommer ut ur landet. Dom verkar ösa pengar och stöd över yngre artister som man gissar ska slå stort ut på världens musikmarknad. Jag har skrivit till kulturrådet ett par gånger om mina olika nyckelharpsprojekt. Dom tar än så länge bara en stor sväng förbi mig, skickar mig vidare, säger "nej". Ska man vänta tills döden lockar hem dessa härliga spelmän och först då prata om hur synd det var att ingen tog sig till att filma medan det fortfarande fanns gott om tid? När Curt Tallroth gick bort november 2001 blev det tvärstopp på diskussionen jag var mitt i med Olov Johansson om att filma dom två tillsammans. Jag växlade direkt om till läget panik. Helt plötsligt var min dröm i fara! Jag förstod bokstavligt talat att om jag ville se detta till verklighet, så var det upp till mig själv att se till att det blev gjort. Samtidigt försvann dagar hela tiden, undan för undan.

Jag bad Peter Hedlund om hjälp. Han känner alla. Jag gav honom ett leende och lovade att jag kunde vara nästan osynlig – bara jag, mina två videokameror, några stativ, mikrofoner, några kablar. Såna saker. Han log tillbaka lite snett och lovade se vad han kunde göra. Ganska snabbt hade han fixat till en tid med Nisse Nordström. Jag var i extas!

En självklar förutsättning var ju att musikerna redan hade en gemensam relation av respekt och kärlek för varandra. Jag hoppades och trodde på magin spelmännen emellan. Nisse och Peter blev frivilliga passagerare på första provkörningen. Det visade sig att vi behövde filma två olika omgångar och fixa till några småfel. Ingen klagade. Nisse var en riktig "trooper". Jag tror han skulle ha spelat hur många gånger som helst med Peter bara för det var så kul. Nissefilmen är nu klar och finns på DVD – första kapitlet av något som jag hoppas växer och gror tills det blir en härlig samling för elever och andra lika tokiga i Sveriges vackraste hemodlade ljud som jag.

Jag drog igång med pilrak tanke om att arrangera inspelningstid med dom andra två paren på min korta lista – Sture och Sonia Sahlström, Hasse Gille och Anders Mattsson. Jag försökte förklara hur viktigt jag tyckte det var för ännu ofödda folkmusikälskare att en som jag tilläts träda in, filma och dokumentera. Jag tänkte på framtiden. Vid det laget hade min önskelista utökats med en fiolspelman – Tore Lindqvist med Julia Ryberg som hans yngre spelkamrat. Jag hade inget ekonomiskt stöd, knappast några rekommendationer, och kunde inte bjuda på något mer än en ärlig önskan att bevara musiktradition och chansen att vända upp och ner på deras hushåll under en dag. Alla var otroligt snälla och hjälpsamma, glada och pigga att göra vad dom kunde för att hjälpa mig och underlätta arbetet. Jag tror kanske dom

var roade av att någon brydde sig såpass mycket och ville lägga ner en massa möda på dom och deras musik.

Kan ni tänka er hur speciellt det var att bli mottagen med öppen famn och inbjuden till Stures, Hasses, Nisses och Tores privata hem? Man blir mycket ödmjuk, det var mycket speciellt. Jag var fullt medveten om att jag inte skulle rulla in som en bulldozer med alla mina filmgrejer, samtidigt ville jag vara beredd med allt jag behövde ha till hands. Jag ville vara nästan osynlig, visa respekt och lugnt tålmod, samtidigt fokusera på filmningen och samla så mycket material som tid och energi tillät. Jag ville, genom kameran, blygt titta in i mästarens själ utan att vara för påträngande. Jag ville fylla på kamerorna tills dom (kamerorna!) stönade, men inte verka girig. Det är knepiga saker att balansera hur man än ser på det. Ungefär som att dansa på lina.

Jag använde mig endast av dagsljus som belysning och när solen började lägga sig på eftermiddagen, blev det självklart mörkare i min kamera. Jag filmade med två digitala videokameror – den ena på ett stativ och den andra rörde jag mig fritt runt i rummet med och tog både när och fjärrbilder från olika vinklar. Men jag var fortfarande bara en person med två kameror som rullade samtidigt. Egentligen borde jag varit två för att kunna hålla ordning och reda på allt. Jag försökte ha bra koll och inte missa någon viktig detalj. Ändå hände det ibland att något blir lite snett ändå – jag råkade ställa till något lite elände som uppenbarade sig först i efterhand hemma i studion. Det blev så några gånger. Sånt kan hända om man vill för mycket.

Dessa enkla filmer jag håller på med handlar om traditionsbärare och de som söker och följer efter dom. Det är djupa källor, nästan utan botten, med hjärtan fyllda av underbara låtar från en svunnen tid. Relationen mellan ung och gammal – Sonia och Sture, Peter och Nisse, Anders och Hasse, Julia och Tore – är byggd på respekt, beundran och kärlek för det som den äldre delar med sig av och för vidare. När man spelar tillsammans har åldern knappt någon betydelse. Man är lika. Men även åskådaren känner av utbytet från den ena till den andra. Utan att ord yttras förstår man kristallklart meddelandet: "Jag har tagit hand om och vårdat dessa låtar ett bra tag nu. Jag litar på att du ska göra samma nu ett antal år. Ta hand om låtarna, vårda dom och lär ut och dela med dig av dom till andra." Detta är att blåsa på den eld vi kallar tradition – den urviktiga tråden i bildväven som är allas vår kultur. Kanhända det är rent av själva livet.

In Praise and Awe of Age and Experience

Praise: berömma, ge beröm, prisa, lovprisa

Awe: vördnad, djup respekt

Age: ålder

Experience: erfarenhet

(red anm)

Nygamla låtar på våra månadsträffar

Under den gångna hösten på Hartwickska Huset har vi gått igenom en del "nya" låtar. Nya så tillvida att de flesta av oss inte spelat dessa tidigare. En av låtarna

– Lottas vals – presenterade vi i förra numret av Tidningen Nyckelharpan. Vi som varit med på träffarna bör kunna spela den nu.

Andra mindre vanliga låtar som vi arbetat med är Liten Brudlåt av Lars-Erik Jansson, Granlundapolskan efter August Karlsson, Rospiggepolskan efter skräddare Haglund, Matsupen efter Olle på Halla och en hambo/polska från Orkesta i Vallentuna.

Den senaste i raden var särskilt rolig att ta upp i vår repertoar. Jag var på väg in till vår andra höstträff och funderade då under färden om vi kunde lära ut någon låt med nära lokal anknytning. Då dök plötsligt en låt upp som jag

Några av spelmännen kvällen på Hartwickska då vi lärde oss Matsupen – schottis från Värmland efter Olle på Halla.

SCOTTIS

MATSUPEN

Schottis efter Olle på Halla

Alla vi som var med på Föreningen Nyckelharpan's helgkurs i Tobo 2004 lärde oss då bl a den här låten.

Låten finns även ispelad på ett kassetband med Bygdgillet i Stenungsund 1989. (Nyckelharpggruppen spelar låtar)

fått genom Allan Westin – fiol- nyckelharp- dragspel- och klarinettspelman från Stockholm. Det var några år sedan, men jag hade fortfarande låten i gott minne trots att det var ett tag sedan jag spelat den. Låten ringde i huvudet på mig hela vägen från Täby in till Stockholms söder.

Döm om min förvåning när jag stigit ner för trappan och in i Gästabudsalen på Harwickska Huset. Där sitter Allan Westin med nyckelharpa! Han hade efter några års bortavaro åter blivit medlem i Föreningen Nyckelharpan.

Kvällens låt blev naturligtvis den av mig tänkta polskan (eller hambon) från Orkesta. Allan stavade igenom låten i lagom tempo. På inspelningen som jag fått tidigare spelade han dragspel, men nu var det nyckelharpa som gällde.

Allan berättade att han fått låten av fiolspelmanen och vissångaren Tore Sander som i sin tur lärt sig den som barn. Det fanns en text till låten, men den sjöngs inte i sin helhet när minderåriga var närvarande. Det enda som nu är kvar är början på första reprisen:

Håll dig väl, men akta bara
så du ej tappar bort din lilla rara.

Håll dig väl men akta bara...

Finns det någon som känner igen låten och kan mer av texten är vi naturligtvis mycket intresserade.

Text och bilder Sture Möllerman, notskrift Kjell Wigforss

SCMN 110

HÅLL DIG VÄL...

Hambo/polska från Orkesta

Håll dig väl men ak - ta ba - ra så du ej tap - par bort det lil - la ra - ra

håll dig väl men ak - ta ba - ra

Låten avslutas med ett omtag av första reprisen enligt ovan.

Vi e ju Uplenningar ve

Valbo 1974

ERIC OCH KALLE
SAHLSTRÖM

KING EDWARDS KVARTETT

BRITTSOMMAR

Allmogespelmännan

August & Janne Bohlin

Violin & Nyckelharpa 1912-1913

Bazar Blå Nysch

Nya CD-skivor med nyckelharpklang

Aldrig har väl nyckelharpan spänt över ett så brett utbud CD-skivor som nu. Från nyutgåvor av gamla inspelningar till folkmusikinspirerade nya kompositioner. Nyckelharpan har på detta sätt verkligen gjort sig förtjänt att vara vårt nationalinstrument.

Ett problem är att hitta dessa och liknande utgåvor i skivhandeln. De flesta folkmusikskivor saluförs oftast endast

av utgivarna som många gånger kan vara svåra att hitta. Därför försöker vi numera alltid att nämna adress och/eller telefonnummer där du kan komma i kontakt med utgivaren av resp CD-utgåva.

VI E JU UPLENNINGER VE

Nu finns tillfället att höra Eric och Kalle Sahlström tillsammans i en rad välbekanta upplandslåtar. Denna inspelning är gjord vid hembygdsträffen i Valbo 1974.

Både musiken och Erics berättarkonst visar här prov på stor folkmusikalisk scenkonst. De två mycket samspelade bröderna Eric och Kalle framför låtarna unisont och i ett friskt och uppsluppet tempo. Det är också intressant att höra

alla dessa personliga små varianter på flera ställen i låtarna, som tredje repriserna i Rapp-Kalles vals.

Publikens jubel och spontana sångmedverkan mot slutet av konserten bidrar också till den glada stämningen.

Skivan är utgiven av JOUGO MUSIC, Villberga Långarnö 17, 740 81 Grillby. E-post: lars@jougo.com

BRITTSOMMAR

med King Edwards Kvartett är utgiven av samma producent, men där stannar likheten. Enligt skivkonvolutet är det gammal dansmusik och visa i folkton.

CDn innehåller 20 låtar där mycket av låtmaterialet är egna kompositioner och en del kommer från spelmän som Curt Tallroth, Gustaf Jernberg, Nils Presto, Emil Olsson och Evert Taube.

King Edwards Kvartett består av Mats Presto, fiol, nyckelharpa, skedar, tvättbräda, triangel, sång; Britt Isaksson, nyckelharpa, bas; Kjell Isaksson, bas, gitarr, sång; Alice Fors Jansson, dragspel, durspel. Jan Löfgren gästspelar i några av låtarna med fiol, bas och fagott.

Kontakt samma som ovan (Jougo music).

PÄRLOR

Erika Lindgren och Cecilia Österholm är två unga mycket väl- och samspelade damer. Erika spelar fiol och Cecilia nyckelharpa, båda kommer från Uppland.

Erika blev riksspelman 1998, tilldelades Viksta-Lassestipendiet 1999 och Peckos-Gustavstipendiet 2004.

Cecilia undervisar på Eric Sahlström Institutet i Tobo. Hon har tidigare spelat in en nyckelharpa-CD, Zeke (Tongång), tillsammans med Kerstin Andersson.

På CDn Pärlor spelar Erika och Cecilia sjutton låtar varav fyra är efter Viksta-Lasse och två av Eric Sahlström. Här hörs det att dessa spelkvinnor trivs bra ihop. Låtarna framförs i ett tätt, intensivt och moget samspel.

AWCD-54 Förlaget Tongång, tel 08-778 29 73
info@tongang.se www.tongang.se

Allmogespelmännen

AUGUST & JANNE BOHLIN

Violin & Nyckelharpa 1912-1913

Tänk att idag få höra hur det lät för snart hundra år sedan, när dessa spelmän – som vi har så många låtar efter – själva spelade. Gamla stenkakor har nu med Per Ulf Allmo och teknikens hjälp fått nytt liv.

Bonapartemarschen, Midsommarvals från Skuttunge, Gammal Ljungqvistervals, Fria valet, Hälsingemarschen, Wessléns polkett,... Det är inte mindre än tjugo stycken inspelningar som åter låter sig höras. På sex av spåren spelar August Bohlin fiol och Johan Bohlin nyckelharpa, på övriga är August ensam med fiolen.

Idag hör man sällan upplandsmusik spelas på fiol på det sättet som August gjorde. Lätt och kvickt men ändå inget slarv. Varenda ton sitter där den ska. Man förstår att han gått till historien som en stor spelman.

Med CDn följer ett häfte som ger en fyllig bakgrund till spelmännen Bohlins storhet, släkt- och levnadsförhållande, musiken och myterna.

Även denna CD, AWCD-50, är utgiven av Tongång.
Tel 08-778 29 73 info@tongang.se www.tongang.se

NYSCH

Bazar Blå har i höst släppt sin fjärde CD – Nysch. Gruppen består av Johan Hedin, nyckelharpor; Björn Meyer, el.bas och akustisk basgitarr; Fredrik Gille, slagverk.

Tidigare produktioner med gruppen är Nordic City 1998, Tripfolk 2000 och Live 2003.

Musiken på Nysch – förkortning på en enveten arbetstitel: "den nya schottisen" – har till stor del uppkommet och utvecklats genom de senaste årens alla möten, festivaler och framträdanden som gruppen varit delaktiga i.

Den som gillar nyckelharpa och vill ha något mer än bara svensk traditionell folkmusik att lyssna på, kan på denna CD få sitt lystmäte. Musiken måste upplevas med öppna sinnen och utan förutfattade meningar. Men att här rättvist beskriva den enbart i ord låter sig inte göras.

Själv hör jag närheten till polskan i många av låtarna, för att plötsligt bli ledd långt därifrån. Kul och omväxlande!

XOUCD 140 info@bazarbla.com www.bazarbla.com

Sture Möllerman

INNERSTA POLSKAN

Ny musik för nyckelharpa av Johan Hedin

Innersta polskan är Johan Hedins andra soloalbum, det första var Angel archipelago från 1998. Albumet innehåller egna kompositioner där polskan står i centrum. Musiken är återhållsam och lågmäld, ofta med musikslingor som upprepas om och om igen, varierar och återkommer med små förändringar. Polskan finns som grund, men Johan Hedin gör sin egen musik "tänkt som en inre dans". I riktigt långsamma partier kan man njuta av hans mycket fina ton, eller tonbildning, särskilt i slutstycket Postludium som är en polska långsam som en vacker koral. Johan Hedin har ju även utvecklat själva instrumentet nyckelharpa och på Innersta polskan spelar han på fyra olika varianter, sopran-, tenor-, oktav- samt lutnyckelharpa. På några spår medverkar slagverkaren Fredrik Gille.

Ami Tärnström

Sänd in er CD – gärna med lite information – till Tidningen Nyckelharpan, så presenterar vi den med några rader och eventuellt en bild. Adressen är Nyckelharpan, c/o Möllerman, Riddarstigen 17A, 183 30 Täby.

BSVERIGE
PORTO
BETALT

FÖRENINGSBREV

Föreningen Nyckelharpan c/o Möllerman, Riddarstigen 17A, 183 30 Täby

Edward Anderzon med eleverna Anders Hellstrand, Lidingö och Monica Hedelius, Sollentuna till vänster och Kjell Wigfors, Täby till höger.

Lördagskursen i Sollentuna

Föreningen Nyckelharpan kurs den 27 november blev mycket lyckad. Tretton anmälda var kanske i minsta laget, men desto bättre för oss deltagare som verkligen fick valuta för de sex timmar som kursen varade.

Lärare denna gång (och säkert inte den sista) var Edward Anderzon. Med bestämdhet och humor delade han med sig av sitt kunnande och gav oss även en hel del nyttigt att tänka på. Inte minst vad gäller rytm och tempo i schottis och polkett.

”Edwards glada” – en polska som bara några av oss hade hört eller spelat tidigare plus två för oss helt nya låtar blev dagens skörd. De senare var en slängpolska (Hälleforsnäsar'n) från Sörmland och en schottis från Barsebäck. Om det finns möjlighet, kommer vi att presentera dessa låtar i notskrift i ett kommande nummer av Tidningen Nyckelharpan.

Vid inlärningen spelade Edward på en oktavarharpa, vilket visade sig mycket fördelaktigt. Tonerna från instrumentet uppfattades klart bättre, när vi spelade alla tillsammans, än om han använt sin vanliga nyckelharpa.

Lokalen som vi fick hyra förmånligt var belägen nära Sjöbergs Centrum i Sollentuna och passade vår kursverksamhet förträffligt. Vi hade gott om plats både för spel, lunch och fika.

Text och foto Sture Möllerman